

**Indenrigs- og Sundhedsministeriet**

Dato: 27. april 2005  
Kontor: 5.s.kt.  
J.nr.: 2005-1431-186  
Sagsbeh.: SHH  
Fil-navn: spørgsmål/spm 41 tvang

**Besvarelse af spørgsmål nr. 41 (Alm. del), som Sundhedsudvalget har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 9. marts 2005**

**Spørgsmål 41:**

"Ministeren bedes kommentere anonymiseret henvendelse vedrørende tvangsafgiftning af alkoholikere, jf. alm.del – bilag 42."

**Svar:**

En pårørende til en alkoholmisbruger foreslår i sin henvendelse til Sundhedsudvalget, at det gøres muligt at tvangsafgifte alkoholikere og ikke mindst psykisk syge alkoholikere.

Jeg har meget stor forståelse for den situation, man kan være i som pårørende til en alkoholmisbruger og ønsket om at få misbrugerens ud af sit misbrug og de skuffelser, man ofte møder. Derfor kan jeg godt forstå bevæggrundene for at foreslå en hjemmel til at tvangsafgifte misbrugere, og ikke mindst, hvis de har en psykisk lidelse.

Der er imidlertid meget restriktive regler for anvendelse af tvang i sundhedsvæsenet. Tvang er et alvorligt indgreb i den personlige frihed, hvorfor der er knyttet strenge betingelser og retsgarantier hertil.

Tvangsindgreb må kun anvendes over for personer, som er sindssyge eller befinder sig i en tilstand, der må sidestilles hermed. Endvidere skal det være uforsvarligt ikke at frihedsberøve den pågældende med henblik på behandling, enten fordi udsigten til helbredelse eller en betydelig og afgørende bedring af tilstanden ellers vil blive væsentligt forringet, eller fordi den pågældende frembyder en nærliggende og væsentlig fare for sig selv eller andre.

Endvidere gælder "mindste middels princippet", som et krav til al anvendelse af tvang. Princippet indebærer, at der altid skal anvendes den mindst muligt indgribende foranstaltning, og at den tidsmæssige udstrækning af foranstaltningen skal begrænses til det absolut nødvendige. Desuden er der alene adgang til at anvende tvang over for heldøgnslagte patienter på psykiatriske afdelinger.

Jeg er enig med den pårørende i, at behandling af personer med dobbelt-diagnosen "psykisk syg alkoholmisbruger" så vidt muligt bør foregå således, at man behandler begge lidelser samtidig. Samtidig er jeg opmærksom på, at det er en patientgruppe, der ofte er svær at indpasse i det psy-

kiatriske sygehusvæsen eller på alkoholbehandlingsinstitutionerne. Der er behov for at udvikle indsatsen i forhold til dobbeltdiagnosepatienter, bl.a. med hensyn til behandlingsmål og –metoder.